

**על ביבי וברק הוא חושב שהמשן
תפקודם מתקרב ל"סבנה אסטרטגית".
לחברו טועוי לפיד הוא מתגעה,
ואם דרעי או אולמרט היו חזורים
לפוליטיקה, הוא היה "מתוייפח מאושר".
אתם זוכרים אותו בעיתונאי מושך,
צועק וכועס ב"פוליטיקה". היום, עם
ספר חדש, אמנון דנקר (56) "מרגיש
במו אקדמי זקן שטלה את האקדחים",
סביר שרוב המלחמות שניהל היו "בזבוז
אידיאוטי", ואפילו מבקש סליזה**

אמרה למ

צלומים: רמי זרנגר

1. ההוּה: "גמרתי עם המלחמות"

יש פער עצום בין דמותו התקשורתי של דנקנר – המוכר כעיתונאי מושחו ובעל תדמית מוגנשת, שכוב בעיתונים רבים, ב那份 "דבר" ("הארץ") ו"חרשות", וערוך במשך שש שנים את "מעריב", פיטר שם כמה מטופי התרבות, התלהם עם טומי פדר ו"ב'פיפולטיה", נפץ את המיתוס של דן בן אמוז בביבליופניה שכחוב, הצ'ריף בטוריו גם במילנסטו כמקורובי – לבני דמותו שודר היגיון שכוב את ספר הספרות החדש, בעל הטון האוטוביוגרפי, "מגע הקסם של הבל גאגין" ("הוצאה ב'ית", המשלב ברוח ומניאות).

בנוסף, דנקנר הוא גם שחקן, המזוין בימים אלה בצלילומו העננה הענינה של סדרת האאטשי"ר הפלטינית המועצת "פלישק", שבה הוא מגלם את דמותו של שר המשפטים.

"כשעובי את העיתונות הרגשית קצת כמו בערבעון 'בלת' נסלה' של קלינגר אטסדור", הוא אומר, מודיעו של ביל מאן, אקרוזן וקן משתק שאט דמותו של ביל מאן, אקרוזן וקן שתלה את האקרוזים ופשף. כשהיא אמי מוגש וOLON שלושת השנים האחרונות, שגמורי אגדות רחוב, עכשוו אני לשול. פעם האbatis אגדות רחוב, עכשוו אני מתעסק בכתבה. אני בטוריו רודה אהרת, מורי."

בר הילוחנות שלוי היה בכוון אדרודוטו. "אני ווכר שפער הלכתי להלורה משפחתי מהצד הפלוני שלנו. הייתי אז כבר עיונאי נשכני בעל טור עם חוות מאימת. תפסה אותי קרובה פולנייה, שילבה וזרעה בורואי ואמרה לך: 'אתה אף פעל לא הייתה כה, אמןנו, מה קרה לך?' ואמרה לעצמי: 'מה היא מבנית?' היום אני מאוד מוקהה שלא אכתוב יותר כמו שכתבתי יờ, ואני מבקש על כל מי שפצעתי י"ר."

הקל דרכו מהשנוי של בו הוא מירוס לחבי רו הטוב טומי לפיד, שהלך לעולמו לפניו שלוש שנים, והוא מדבר עליו הרבה. "הרוח ח'טומית/", הוסיף השפעה עליו לטובה בהרבה מוכנים. טומי חסר אותה לאיש טוב יותר. וזה הדבר הכ"י יפה

א לocket יותר מר' זמן להכין שאצל מנגן דCKER, הכל מתחילה ונגמר בסיפור. גם במהלך הפגישה בינו, תוך כדי שתיתת הקפה, הוא מבית במליציות עצירות בחול' צות השחרות ונזכר במליציות הוותקה, מהרוו היין, שכחה בכית הקפה של הויר והרדה לו את הבריכזוזו.

או תשמעו סיפורו: היו הרבה מליציות מיתור לוגיות בקפה לסוכה ובקפה טרוי', או גורו, אבל היהת אחת שעבדה בביתה וקפה של ווריי, קפה אלנבי בירושלים. היא הייתה אש פפה. יום אחד אבא שלו הפסיק בירה את החוממות לבריכזוזה שלו, שהיו מיעורות להושלה בדואר הוא נתן לה כסף לבולים ולשלוח לה למלכת לסי נף הרוא, לנקות בולים ולשלוח את הווננות. היא חזרה מהנסנה ואמרה שהוא בוצע. אבל כל שקרב יום הבריכזוזה שלו, ראיינו שאנשים לא מוציאים לאירוע בקצ'ר, תהברר שהוא וקפה את המעטפת לפח האשפוז, לקחה את הכלש של הכרזים ונעלמה. בסופו של דבר זו הייתה הבריכזוזה מארוד עצבה, חלק נגידו ומואנשימים לא בא. זה היה באולם י'יעודון הבולאים'. אני וכבר שעמדתי מהחץ לאלים וחכתי לאותם, ורבים לא הגיעו במלל התקלה הוא. הרשת עצב, אבל תחוו, של מי שמסתכל מהצ'ר. כאיילו ידי עיט ישוא סיפור עצוב ושפעם אכתוב אותו. זו לי הרבה רגעים כאלה בילדות, שכבר או ידעתי שאכטוב אותם".

אנושי וסלחני.

בבגונז לאולמרט, אני חבר של, ואני
בשנה שעושם לו לא צודק ולא אנגי
אני יבור אך והתרין עס, בנק אאנגי
תות ברכבת ברמיה. ומה קrho סגנו את
ההתקומות באלה, מנא נטה שעיש
ו מתריה תותן, אייפד פה המדרות,
הה אאנגויסות? הא קובל מסד לא נבן,
שמניג מזו אומיך – מה היה אומיך
הה קורה לבת של? – זה שמניש
טבּ שגען זאילאר זאלה להוות שופע
אגנג, אם וה קורה לבת של שי, הייטי
ת.ת, תלודרי לא לתהתקנן עס ומושיות
לז'ווען.

אתה חש גם לגבי פרשת גלעט וחק'ות?

“אין סק כי יש צנוקין בבה שאמורדים נוג און עיתת נכה, שללו מנו את הוות להוות רטכט”. אבל יהיד עם זה, הוא הביא הכל על עצמו, בעיקר בתהנהלוו אחריו שהברם והפרטם. הרי שם הוא דה אמר לפניהם: “סלהח, טיעיטי” – הכל היה נבחרן.

עליה. גם הרים אנחנו נגש".

ההחותל קשור בינו לבין?
לזרנו יחד משפטים ברושלים, אבל
הירינו הברים. כשהרינו ב'פופוליטי'
אחרי השידור, זו אומרים, 'בואו נלך
לולדראט', וכיוון שננסנו יחד הцепרתתי,
כונסת לחברות הות'.

ה' ה' אורה עניר בהתקשרות בין זו מדר' כ' לאולנטו?'

3. האמת? "אם אני אהבע אותך"

דנקנר עצמו היו לא מעט חברים
מתבכז ומגלים שניתקו. ההיסטוריה
ברחמים שלו בזופה מרורות אשבלנו

ודפים שלמים בעיתונות. אני אהוב את כל האקסטים שלם, אני חושב שהם יתנו לנו ביטחון. לאנשים זה הדבר חי, מושתנה, מותפתה. מימי הדר אחד שהוביל בנוותה שני חבי. רב רב לא יכול לברך את יונגהה וירד.

ה' מוצבון ליזיר שידור?

ביבה, וה היה בשרותו 7.0. רינוי בחיפה שבעיר ייחד עם הנשים והלכנו לאכול עדרת דינגו. אבלנו משוח מוקלקל כי נזקנו מוגדר חנוני, ו/or נפל ותעלול. מנו את לרוכב^ט. שבדרך פמארוד נגנני שורא לא נושם, הרצינו את הלשון שהחלה הפכה לתרן החלוץ. החותם ביר את זה השרירות הרדה, ואנו שמה שאלי' תחת צהיר בז' במו' מאן. אבל הרבה לך כרך ורילס אונאים לא יכול להרילס כרך זה. עם זאת, אני אהוב אתך ווועש

הרגשתי באנט שאני אדריך לפיויס את הדורה אווה, הייתה אסירת תודעה על אין לה סיכון, גם לא מבחןתם. שכחתם תחתפיים איתם?

בימי "פובלטיקה". "בחצי העונה הראשונה בקורסי דיברתי"

"נסעתו להיפרד מטעמי יומיים לפני מותו. הוא כבר שкус בתודמה. נישקתי לו את המצח ויצאת מהחדר בן אדם הרוס. עד היום הלב שלי לא שלם, חסירה חתיכה שהלכה עמו עומי. את הספר שכתבתי איזה שלמתה מהר. היויתי בפאניקה שעכשיו גם אני אמות"

"כל להיות שם היורדי כותב את המאמריוו, היירדי מעדן נסחה בפינטו שם - אבל לא כתבתי נגד המירוץ, אלא נגד מודח מושגש שחשיבת כוח של התנהלותן יכול להשתrink בכמה שכבידה. לא הייתי גוען, שכן שבתי היה בבעניין העדרתי רוכברם הוגלים של הת' משאות לפעמים, אבל האידיאות של אמא שלוי מילויו או תחת

לחתונתך, או לא שאל ב'בצ'ו' בעדר?'.
ולדור ל'בּוֹלְטָנִיכָה?
ללאו מה שקרה עכשוו, הייתי מתייחס
מאושר אם הוא מפסיק את הפארסה הוו
בדתורה עכשוו בפלטקה שלן, אֲנַי.
שים כמו אולברט ודורי היו חורדים לו'ירה.
בלבד, בעגנון?
במשה השנים למתה'יה לחות פחות
דוקני, פחות עופר ווודה אנושי,
אי לא אהוב את הייללה הוו, ע'ר'
כוון. היא מוכחה לא טוב, והא
משמעות לדרדרות. אני אהוב
שש ישור ושב הגנתו ושב
אנושיות. לא אפשר לחוית
עם כל כך הרבה צדקנות
וכל כך הרבה התבהה הטעונית.
צריך למצא את הקוק ביןיהם
ובין הקפה על כללים מש'
פיטם מוסרין. גדר לזרום

"נסעתי לחופר מנו זרים לפניך", הוא בכר שעל תחרת רג'ינט. נישתמי את מהzione ויצא מלהדר בן אדים הוועס. דוד הרמן הלך לאיל שלם, הסהה חתיכת הדרלה עם טומי, וביניהם הגיע בדיקת היידי בקראות סיום הספר "מיין וליליטו" של פרנץ קראוזה והאת העממית הארנהה של פֿרְדֶּסֶת כהנתני נורא מהר, כי טומי מות ואני פֿרְדֶּסֶת כהנתני נורא מהר, עשכשש השכבר כרי יוכן ליל' מיט, גם אני אמיות, ואף אחד לא יכול לומר את זה".

בג'ינו האחרונוגם של ליפי, רדר, הנקרא ערד
מונו סדרת שניות מהוות להוות
בסיס ליבורג'ין. בסוףו נזכר הווא פיד'
ר את החמורים האלו לבן, יאר ליפי,
ביבס עליהם בין היר את הספר "זיכריה"
ת אורי ווילר.

"בשישוןם בונינו טומי מכבר לא היה
משם ניכר", מס' רבקה. הדא מכבר
כח הרבה דברים, והחלטתי שייתר טוב
עשאה זאת והאר, שיכול למלא את הה'
ל'ם. אמי קרא לזרע הוה ספר זה ר' זעירוב
לא בתבון. אמי נפgesch עם איר מודר פעם,
שבים שיאיר הוא האיש הנחמד מהעל
זיה, וזה נבענו. מה שם לא רואים וה ש'

2. יכולם לתרום: אולמרט ודרעি

הקשר בין דנקן ורודי, החל מקראת פסק הדין שלו ונען בסדרת אמרים שהורשה נגדו אינה מובוסת. נאמרים שפירסם או בכתבו הפתיעו
רובי, ביריך לאור עבורה שטינברג
ונפס או בוגען לא קטע – גם בגל
הדרת הפליגי המוכן שמונע אז,
בס Gangnam שכבת, איזין לי
חוות", שהفترסם אחריו ההגנה
בבנלהה נדרג אימיל ג'ריזוון,
ו- טען שלא צריך לעשות תנווה
ומצא מינויו רק בגל הקשיים
 עברו בעלות של שנות הד'
, 60.

ההנומור החדש שלן, שנגנס לתוכו,

"בעצם גאנשטי אוטו ריך בעפולדערן".
לפניהם לא הכרנו. אהורי הרבה שניט
בגאנשטי את חבר האולטימיטיבן, היינו צי'ר
טומיס, לא ריך בעפולדערן, כי גם כהשווינז
הרביה רגנו עזעיקס ציזחרקס הילך ווועז.
הו לא שנח חאה ואת האכבה העמצעית
ההיינית בוניגן, היינו מדרדרס כמה פען
טומיס ביום, תמיד היינו טוגרים את הלילה
שחתה טפפן. הוא רגנו אוטו בעצם הד
האינטלקטואלית, שוואת חבר של, הברות אוטו
ששתה אונס אידס יותר שקט ובוטה. טומי^{טומיס}
היא טופש שם החידר לון, הרית יוכל
היות שקט, איכילו שי עליד נון כנפיהם
ובכחות אלה".

מוה אתה מתבונן?
"באי אספס לאך, אריה רעדיע הוא הרי נט
בדר של, באפונ' עבעני ליפיד ואריה
רעדי שמ שוי אונס שמ לאילו להדפנס.
ונמי אמר עליו דברם נראיאם. הריני
ונומר לו, טומי, בוא, שב, תכיד אוון, והוא
ארצbatch בושם אופן. יום אחד אמרתני לטמי,
תחתה חרב ליל את וה, הרכבת. או הא בא ביל
ונכדרת תובונן שם שטראוס ריב. ריב הדת
יללו ריבר ורכובין, מומת שטראוס עטמען,
ס פאנדר נצעאץ אונד בענין השני. רעדיע
וואו יקירה, כי הם שניאם אונס חיים. את
דרודית, יש אונס מותים ואיש אונס חויים,
אונס חויים לא כוילום של לארכוב וה את
הן דיבר בילו גס לריב אנטזון. אין אבל זהה

"במשך המן היהת תושבת שטוח ועני
וועונגן להשתתף בה, ואך לעלה העוינ שטמַן.
דרען יומן, והוא באמת הגי' הויספ' המה.
10 כיבכ עברון מן הגזע נכתבים לעירין
ולו וה דערען הא בערין מושע ווישב
תוכנונן ומבייע דעתו, ונתנו לנו להבין
אליאלי' צירבו להדרחין תא רעדין. וכשא
דרדו לנו את הא, טומי נתן ובנג על השולחן
אמר - אז תודיעו להם שם אמרה דרעדין
אי יונפַע, גס און אל אפַען, קלודין, אוון,
הדרעה דרעדין כבר הדזה שלו, ואך אחד לא זינע
יעשוויה של'."

